

مسئولیت خواص جامعه در شرایط خطیرو
بزرگه های کشور چیست؟

بفهمید و اعلام موضع کنید

نگاهی گذرا به تاریخ اسلام، مخصوصاً برهه صدر اسلام، حقیقتی مهم و در عین حال هشداردهنده را پیش چشمان همه انسان های آزاده قرار می دهد و آن هم چیزی نیست جز نقش تعیین کننده ((خواص)) در حوادث و نقاط خطیر جامعه. خواص، آدم های پنهان و پیچیده ای نیستند؛ ((کسانی هستند که بر مبنای فکر خود، از روی فهم کار می کنند، راهی را می شناسند و در آن راه - که به خوب و بدش کار نداریم - گام بر میدارند... که اسمشان را خواص میگذاریم...)) • ۱۳۷۵/۳/۲۰

مسئولیت خواص جامعه در بزرگه ها

نقش اثرگذار و تعیین کننده خواص زمانی بیشتر به چشم می آید که جامعه بایک چالش یا مسئله حساس سیاسی، فرهنگی، اجتماعی یا اقتصادی مواجه می شود. در این حالت، خواص و نخبگان در معرض آزمونی حساس قرار می گیرند که آیا با گفتار و رفتار خود، جامعه را به سمت فهم درست مسئله و حل منطقی آن و در نهایت رسیدن به آرامش و پیشرفت سوق می دهند و یا اینکه با رفتار و گفتار عجولانه و هیجانی و بعضاً دشمن شادکن و یا حتی سکوت خود، در آتش التهاب پیش آمده در اجتماع، می دمند.

((دشمن انواع و اقسام کار را می کند؛ انواع و اقسام فعالیت را میکند؛ عمده هم امروزه به گمان من، هدف و آماج توطئه های دشمن، خواص است؛ آماج دشمن، خواص است. می نشینند طراحی می کنند تا ذهن خواص را عوض کنند؛ برای اینکه بتوانند مردم را بکشانند؛ چون خواص تأثیر می گذارند و در عموم مردم نفوذ کلمه دارند...)) • ۱۳۸۸/۷/۲

بنابراین، وقتی دشمن موفق شده که مدیریت خواص را در اختیار بگیرد، طبیعی است که بدنه جامعه هم به سمت وسویی می رود که دشمن طراحی کرده است؛ حالا فرقی نمی کند که ((خواص)) مورد اشاره، فعالان حزبی و سیاسی باشند یا فلان هنرمند یا ورزشکار سرشناس یا استاد معروف دانشگاه، مهم این است که حرف نسنجیده و رفتار ناصواب ((خواص))، عامه مردم را هم به بیراهه می برد.

((هدف این است که توده های مردم مورد اغوا قرار بگیرند اما وسیله اغوای توده های مردم، اغوای خواص است. امروز یکی از کارهای مهم، اغوای خواص جامعه است، یعنی [کسانی که عنوانی دارند و امکانی دارند و احیاناً ادامه در صفحه ۳

سخن هفته

نگاهی به مواضع و اقدامات متناقض و
آتش افروزانه آمریکا و غرب در برابر مردم ایران

ملت، مقابل شقاوت و خباثت

تصویری داخل آرش خندان شهدای حادثه تروریستی شهید آرزو سگفرش حرم مطهر شاهچراغ

صفحه ۲

پیام رهبر انقلاب در پی حادثه تروریستی در حرم حضرت احمد بن موسی

ید واحد در برابر دشمن آتش افروز

این شماره تقدیم می شود به شهدای حمله تروریستی در حرم مطهر شاهچراغ

جنایت شقاوت آمیز در حرم مطهر حضرت احمد بن موسی علیهما السلام که به شهادت و مجروح شدن دهها مرد و زن و کودک بی گناه انجامید، دلها را اندوهگین و داغدار کرد. عامل یا عاملان این جنایت اندوهبار یقیناً مجازات خواهند شد ولی داغ عزیزان و نیز هتک حرمت حرم اهل بیت علیهم السلام جز با جستجو از سر رشته ای این فاجعه آفرینی ها و اقدام قاطع و خردمندانه درباره ای، جبران نخواهد شد. همه در مقابل با دست دشمن آتش افروز و عوامل خائن یا جاهل و غافل او وظائفی برعهده داریم؛ از دستگاه های حافظ امنیت و قوه قضائیه تا فعالان عرصه ی فکر و تبلیغ و تا اتحاد مردم عزیز باید ید واحده ای باشند در مقابل جریانی که به جان مردم و امنیت آنان و مقدسات آنان بی اعتنائی و بی احترامی روا میدارد. ملت عزیز و دستگاه های مسئول یقیناً بر توطئه ی خباثت آمیز دشمنان فائق خواهند آمد، انشاء الله. اینجانب به خانواده های عزادار این حادثه و به مردم شهید شایسته و به همه ی ملت ایران تسلیت میگویم و شفای مجروحان را از خداوند متعال مسألت میکنم. • ۱۴۰۱/۸/۵

نگاهی به مواضع و اقدامات متناقض و آتش افروزانه آمریکا و غرب در برابر مردم ایران

ملت، مقابل شقاوت و خباثت

و دچار جراحت شده اند، جایی در رسانه هایی که زست طرفداری از مردم گرفته و شعار حقوق و آزادی می دهند، دارند؟ آیا برای آنها هشتگ می زنند؟ آیا از مظلومیتشان، خواهند گفت؟!

در برابر جنایت تروریستی در حرم شاهچراغ، کشورهای اروپایی که همواره خود را مدافع حقوق بشر معرفی و در کنار آن از تروریست ها و به خصوص گروهک منافقین حمایت می کنند، تاکنون سکوت اختیار کرده اند. برخی هم مثل دولت آلمان حتی ظاهر را رعایت هم نکرده اند و خبر از تحریم های جدید علیه ایران می دهند. رسانه های غربی نیز در ارتباط با این اقدام تروریستی فقط به انتشار اخبار رسمی پرداختند و در این خبرها نیز مانند دولت های اروپایی هیچ واکنشی نسبت به شهادت و مجروح شدن جمعی از هموطنان ایرانی از جمله چند کودک و یک زن نشان ندادند.

استانداردهای دوگانه غرب و تقسیم تروریسم به خوب و بد، سبب شده تا نه تنها غربی ها، اقدامات تروریستی علیه ملت ایران همچون به شهادت رسیدن بیش از ۱۷ هزار نفر در ایران توسط گروهک منافقین را نادیده بگیرند، بلکه با حمایت های خود به ادامه این جریان منفور خطرناک و جنایتکار کمک کرده اند.

■ ایران، بده واحد در مقابل جریان نفاق و تباهی

چگونگی موضع گیری سیاستمداران آمریکایی و غربی و پوشش رسانه های وابسته به آنان در حادثه تروریستی حرم حضرت احمد بن موسی علیه السلام، به خوبی سیاست یک بام و دو هوا و استاندارد دوگانه غرب را در عرصه تروریسم و حقوق بشر نشان می دهد. امروز دشمن در جنگ ترکیبی، به دست عده ای جنایتکار، سلاح می دهد و جوی خون به راه می اندازد و در دیگر سو با شگردهای رسانه ای و دستگاه تبلیغاتی، خود را تطهیر کرده و حتی اشک تمساح می ریزد. در این تناقض های عجیب و غریب و جنگ پیچیده، باید دشمن را دقیق بشناسیم و آن گونه که رهبر انقلاب در پی حادثه تروریستی در حرم مطهر حضرت احمد بن موسی علیه السلام، تاکید کردند: «همه در مقابله با دست دشمن آتش افروز و عوامل خائن یا جاهل و غافل او وظائفی برعهده داریم؛ از دستگاههای حافظ امنیت و قوه قضائیه تا فعالان عرصه فکر و تبلیغ و تا آحاد مردم عزیز باید بیدار و واحدی باشند در مقابل جریانی که به جان مردم و امنیت آنان و مقدسات آنان بی اعتنائی و بی احترامی روا میدارد.» ● ۱۴۰۱/۸/۵

جستجو از سرشتهی این فاجعه آفرینی ها، نشان میدهد رسانه ها و افرادی که مدتهاست با سیل اتهامات شبانه روزی علیه ملت ایران به توطئه های خباثت آمیز و جنایت های شقاوت آمیز پرداخته اند، جایی در میان ایران و ایرانی نخواهند داشت.

که هیچ مضایقه ای از تیراندازی با سلاح گرم، بریدن گلولی مأموران با سلاح سرد، حمله به کلانتری، آتش زدن مسجد، تخریب بانک و اماکن دولتی، تخریب اموال عمومی و تجاوز به حقوق سایر شهروندان همچون تعرض به بانوان با پوشش چادر و حتی اهانت به مقدسات را ندارند؛ در حالی که شهردار لندن درباره درگیری مقابل سفارت ایران در این شهر، واکنش شدیدی نشان داد و نسبت به اعمال خشونت علیه مأموران پلیس به تندی اعتراض کرد و از شهروندان خواست عوامل درگیر را به طور ناشناس معرفی کنند؛ این واکنش های سخت و قاطع، در حالی صورت می گیرد که هیچ یک از مأموران پلیس در شهر لندن، نه جان خود را از دست داده اند و نه محلی توسط آشوبگران به آتش کشیده شده است.

مقایسه واکنش و برخورد نظام رسانه ای غرب با ناآرامی های لندن و اعتراضات جلیقه زردهای پاریس با آشوب های داخل ایران، حاکی از اختلاف فاحش دآوری و نظام استانداردهای دوگانه است. گویی اگر در کوچه و خیابان های ایران نیروهای امنیتی هدف سوء قصد با سلاح گرم و سرد قرار گیرند یا توسط اغتشاشگران به آشوب کشیده شوند، هزینه سرکوب آزادی را داده اند، اما در خیابان های پاریس و لندن به وظایف و پروتکل های قانونی خود عمل کرده اند. وضعیت به قدری معوج و کاریکاتوری شده است که از ابزار علنی و صریح این موضوع هم ابایی ندارند. یکی از مسئولان رسانه های بیگانه فارسی زبان فعلی که مدیریت چند رسانه معاند فارسی زبان دیگر را هم در کارنامه خود دارد، در پیامی در یکی از شبکه های اجتماعی، قیاس رفتار پلیس ایران با پلیس سایر کشورها را نابجا دانسته بود؛ چراکه به زعم او، پلیس ایران مشغول سرکوب آزادی خواهان است و پلیس سایر کشورها در ناآرامی ها، پروتکل های خاص خود را دارند که همه ملزم به رعایت آنها هستند!

برخوردها و استانداردهای دوگانه مقامات آمریکایی و غربی در تعامل و برخورد با ایران و سایر کشورهای مستقل نشان می دهد از نظر آنها، مهم نیست که بیا در جریان آزاد اطلاعات را بکشی و هم زمان عرصه را بر رسانه هایی مانند المنار و پرس تی وی محدود کنی و ببندی و هم زمان به رسانه هایی خدمات بدهی که به ایرانی ها آموزش ساخت کوکتل مولوتف و نافرمانی مدنی می دهند!

■ ترویست خوب، ترویست بد

آیا محمدرضا کشاورز، آرشام سرایداران، علی اصغر لری گویینی از دانش آموزان شهید در حادثه تروریستی شاهچراغ علیه السلام، در کنار دیگر افراد بی گناه از زنان و کودکان و مردانی که به رگبار بسته شده اند و تعداد دیگری که در بیمارستان بستری

زینب عصام دختر عراقی است که هم زمان با فوت خانم مهسا امینی در ایران، در منطقه ابو غربی در غرب بغداد به ضرب گلوله نظامیان آمریکایی به شهادت رسید. زینب دختری ۱۵ ساله بود که در مزرعه پدرش توسط گلوله ای سرگردان که نظامیان آمریکایی شلیک کرده بودند جان خود را از دست داد. اما زینب عصام نامی ناآشنا حتی در داخل عراق است. شبکه المیادین در تحلیل خود درباره جان باختن دو دختر ایرانی و عراقی می گوید: با وجود اینکه شماری از مسئولان و فعالان حقوق بشری در عراق این جنایت نظامیان آمریکا در به قتل رساندن زینب عصام را محکوم کردند و هشتگ های مضمون «#آمریکا-زینب را-کشت» در شبکه های اجتماعی در عراق ترند شد اما در رسانه های عربی و غربی و محافل حقوق بشری وابسته به سازمان ملل اشاره ای به نحوه جان باختن این دختر عراقی نشد و امپراتوری رسانه های جهانی تحت نظر آمریکا با همان سیاست های همیشگی نظام سلطه به گزینش اخبار پرداختند تا دوباره اثبات شود که حقوق بشر برای آنها جایی معنا دارد که تا مین کننده منافع ارباب آمریکاییشان باشد.

همواره حقوق بشر و موازینش، یکی از اهرم های فشار غرب علیه ایران و دیگر کشورهای مستقل بوده است. اغتشاشات اخیر در ایران و مسئولیت نهادهای انتظامی با جریان هایی که به قصد آشوب و تخریب در خیابان و باهدایت سرویس های امنیتی بیگانه حضور پیدا کرده بودند هم، به جدیدترین بهانه برای مجامع مدعی حقوق بشر در دنیا تبدیل شده است. باز نمایی برخورد با آشوبگران به حدی وارونه و ناقص صورت می گیرد که گویی نهادهای انتظامی در خیابان های ایران، با سلاح سنگین و زرهی به جنگ عده ای استقلال خواه و آزادی خواه رفته اند!

بررسی تاریخ نشان میدهد که سیاسی کاری و اقدامات گزینشی از سوی آمریکا و برخی دولت های اروپایی، همواره بیشترین ضربه را به اصل حقوق بشر وارد کرده است؛ این مدعیان در حالی که سرکوب معترضان، قتل سیاه پوستان، قتل عام اقلیت ها بویژه مسلمانان، آزار و اذیت و شکنجه زندانیان و تحت فشار قرار دادن مهاجرین در داخل مرزهای اروپا را قانونی تلقی می کنند، اجرای قانون و اقدامات قضایی در ایران را که تحت تحریم های اقتصادی همین کشورها قرار دارد، نقض حقوق بشر می نامند و با تبلیغات گسترده رسانه ای سعی در وارونه نشان دادن واقعیات دارند.

■ دستگاه تبلیغاتی دشمن و استانداردهای دوگانه

نظام رسانه ای غرب، برخورد با آشوبگران ضد امنیتی در ایران را که به انواع اغتشاشات دست می زنند، مایه نقض حقوق بشر معرفی می کند؛ آشوبگرانی

سوادی دارند و مانند اینها، چون وقتی خواص اغوا شدند، اگر به این خواص اغوا شده فرصت داده بشود و امکان داده بشود، راحت توده مردم را اغوا خواهند کرد. یکی از سنگین ترین جنگهای نرم تاریخ کشور ما امروز در همین زمینه در جریان است) ● ۱۴۰۰/۱۲/۱۹

■ از اشتباه تاجبران؛ آزمون خواص

تاریخ چهاردهه گذشته انقلاب اسلامی، پُر است از نمونه های تلخ و شیرین نقش آفرینی خواص، در بزنگاه های حساس؛ یک روز انتخابات، روز دیگر تحریم های غیرانسانی دشمنان، زمانی دیگر اجرای یک طرح اقتصادی یا بروز یک اتفاق فرهنگی یا اجتماعی و روز دیگر، بهانه ای دیگر... مهم این است که در تمام این بزنگاه ها، عده ای از خواص به آرامش و رشد مردم کمک کرده اند و عده ای دیگر ولولانک، به آشفتنی و سردرگمی جامعه دامن زده اند.

نمونه تلخ و تأمل برانگیز این بزنگاه ها، حوادث تلخ یک ماه اخیر بود که باصحنه آرای دشمنان آب و خاک و میدان داری عوامل آنها به وقوع پیوست و بهانه آن هم، حادثه تلخ درگذشت یک دختر جوان بود. در شرایطی که مسئولان کشور، از لحظه وقوع این حادثه، با خانواده داغدار ابراز هم دردی کردند و هم دستور پیگیری و برخورد با مقصرین احتمالی را دادند، عده ای از «خواص» سیاسی، دانشگاهی، هنری و ورزشی، هم زمان با موج آفرینی ضد انقلاب خارج نشین، با اظهارات هیجانی و از سربل اطلاعی، نه تنها کمکی به حل مسئله نکردند که حتی زمینه و فرصت را برای التهاب بیشتر در دیده اجتماع فراهم کردند.

(در این حوادث چند روز اخیر، بیش از همه به سازمان انتظامی کشور ظلم شد، به بسیج ظلم شد، به ملت ایران ظلم شد؛ ظلم کردند. البته ملت در این حادثه هم مثل حوادث دیگر کاملاً قوی ظاهر شد؛ مثل همیشه، مثل گذشته... ● ۱۴۰۱/۷/۱۱) اما نقطه تأمل برانگیزتر این نقش آفرینی هیجانی خواص، آنجایی است که وقتی حقیقت، روشن هم می شود، نه تنها متنبه نمی شوند، بلکه از روش غلط کنشگری خود هم کوتاه نمی آیند.

(در همان اول کار، بعضی از خواص، حالاناشی از دلسوزی- دلشان سوخت- بدون تحقیق اطلاعیه دادند، بیانیه دادند، حرف زدند، اظهاراتی کردند - البته تحقیق نکرد- بعضی هایشان سازمان انتظامی کشور را متهم کردند، پلیس را متهم کردند، بعضی شان مجموعه نظام را متهم کردند؛ هر کسی یک جوری یک حرکتی کرد. خوب حالا حساب این جدا است، لکن بعد از آنکه دیدند قضیه چیست، بعد از آنکه فهمیدند در نتیجه حرفهای آنها همراه با برنامه ریزی دشمن چه اتفاقی در خیابان و در مسیر عمومی مردم می افتد، بایستی آن کار خودشان را جبران میکردند؛ باید موضع بگیرند، باید صریحاً اعلام کنند که با آنچه اتفاق افتاده مخالفت، بایستی تفهیم کنند که با برنامه دشمنان خارجی مخالفت، باطن قضیه معلوم شد. وقتی شما می بینید که عنصر سیاسی آمریکایی این قضا یا رابه دیوار برلین تشبیه میکند، خوب باید بفهمید که غرض چیست؛ باید بفهمید که مسئله، مسئله وقتی شما می بینید که عنصر سیاسی آمریکایی این قضا یا رابه دیوار برلین تشبیه میکند، خوب باید بفهمید که غرض چیست؛ باید بفهمید که مسئله، مسئله دلسوزی برای یک دختر جوان نیست؛ این را باید میفهمید؛ اگر نفهمید، بفهمید؛ اگر نفهمید، باید موضع اعلام بکنید) ● ۱۴۰۱/۷/۱۱

همان طور که اگر در نظام اسلامی خطایی متراکم شود، مکلف به جبران و اصلاح است، خواصی هم که به برکت انقلاب و نظام، به جایگاه و شهرتی رسیده اند و مرجعیتی در میان مردم پیدا کرده اند، در صورت خطای تحلیلی و محاسباتی و بعد از بی بردن به خطا، اگر اشتباهشان را جبران کنند، به وظیفه الهی و انسانی خود عمل کرده و خودشان در میان مردم عزیزتر می شوند.

■ بصیرت راهگشا

وقتی نقش «خواص» در جامعه تا این حد اثرگذار و تعیین کننده می شود، مراقبت آنان از خود نیز، حیاتی تر از مراقبت ها و احتیاط هایی می شود که مردم عادی باید سرلوحه زندگی خود قرار دهند. «چرا امروز جنگ نرم علیه ما این قدر سخت است؟... امروز چالش دشمن با جبهه حق آسان نیست، کار دشواری است؛ لذا است که به جنگ نرم متوسل میشوند و همه تلاش خودشان را می کنند که ذهنیات را خراب کنند؛ این به خاطر قدرت و قووت ما است. البته گفتیم خواص آماجند» ● ۱۴۰۰/۱۲/۱۹

در چنین جنگ نفس گیر و سختی، هر چقدر بصیرت و دشمن شناسی خواص و عوام بیشتر باشد و درک عمیق تری از پیدا و پنهان قضا یا داشته باشند و به تحلیل دقیق تری دست پیدا کنند، به همان نسبت خطر موج سواری دشمنان در بزنگاه های حساس و سرنوشت ساز کمتر و کم تر خواهد شد و تیر آنان برای نابودی این سرزمین، به سنگ خواهد خورد.

(دو عنصر مهم برای مواجهه با دشمنی ها لازم است - که بنده همیشه توصیه کرده ام، باز هم توصیه میکنم - دو خصوصیت در آحاد مردم لازم است؛ یکی عبارت است از بصیرت، و دومی عبارت است از صبر و استقامت، که اگر چنانچه این دو عنصر وجود داشت دشمن هیچ کاری نمیتواند بکند، هیچ لطمه ای نمیتواند بزند، هیچ توفیقی در مواجهه و مقابله با نظام اسلامی به دست نمی آورد؛ بصیرت و صبر. این همان است که امیرالمؤمنین فرمود: «وَلَا تَحْمِلْ هَذَا الْعَلَمَ إِلَّا أَهْلُ الْبَصْرِ وَالصَّبْرِ وَالْعِلْمِ بِمَوَاضِعِ الْحَقِّ...» ● ۱۳۹۹/۱۲/۲۱

باز هم برای بالانگه داشتن پرتجم صبر و بصیرت، نگاه مردم به خواص است که با پرهیز از دنیا طلبی و آلوده نشدن به وسوسه های روزگار و بارفتار و گفتار مسئولان و دلسوزانه و در نتیجه با برهم زدن نقشه خطرناک دشمن، راه را برای «حل مسئله» در جامعه اسلامی هموار کنند. این حالت، نهادینه و محقق نمی شود، مگر با احساس مسئولیت عمومی و مطالبه دائمی از نخبگان و خواص.

(یکی از راه هایی که این دو خصوصیت را بتوان در جامعه حفظ کرد، عبارت است از «تواصی»، همان که در سوره والعصر هست: «وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ؛ مردم یکدیگر را تواصی کنند؛ این زنجیره تواصی و توصیه کردن به یکدیگر [برقرار باشد]؛ هم توصیه به حق کنند، راه حق را تأکید کنند، هم توصیه به صبر بکنند؛ این، همه را نگه میدارد. اگر چنانچه تواصی به صبر و تواصی به حق و بصیرت در جامعه وجود داشته باشد، این جامعه به آسانی دستخوش تحزکات دشمن نخواهد شد؛ اما اگر چنانچه این جریان تواصی که زنجیره محافظت مؤمنان است، قطع بشود قطعاً خسارت خواهد (رسید) ● ۱۳۹۹/۱۲/۲۱

یاد خدا، پشتوانه ی همه ی برکات در زندگی انسان است

(و اذکر ربک فی نفسک تضرعاً و خیفه) «یاد خدا با تضرع، پشتوانه ی همه ی خیرات و همه ی برکاتی است که انسان میتواند در این مهلت زندگی به دست بیاورد. این یاد خدا نباید اختصاص داشته باشد به دورانهای شدت و محنت و زحمت و فشار؛ نه، در دوران راحت، در دورانی که انسان دغدغه و نگرانی مادی هم ندارد، این یاد خدا را باید در دل نگه دارد. وقتی سختی هایی به ما افراد بشر روی می آورد، به یاد خدا می افتم. فرمود: «فَاذْکُرُوا فِی الْفَلَکِ دَعْوَا اللّٰهِ مَخْلِصِیْنَ لَهُ الدِّیْنِ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ اِلٰی الْبَرِّ اِذَا هُمْ بِشُرْکُوْنٍ» (۱) در حین بلا، انسان به خدا متوجه میشود؛ وقتی بلا برطرف شد، انسان یادش می رود. در جاهای مختلف قرآن، مکرر در مکرر - شاید ده بار یا بیشتر، که من نشنم - این گلابه را خدای متعال از انسانها میکند که وقتی دچار شدت میشوید، توجه پیدا میکنید؛ وقتی شدت برطرف شد، غفلت پیدا میکنید. خوب، این راه شما را مسدود میکند، حرکت شما را متوقف میکند. ● ۱۳۹۲/۴/۳۰

۱- سوره اعراف، آیه ۲۰۵ | ۲- سوره عنکبوت، آیه ۶۵

درس اخلاق

نماز شب، گناهان را از بین می برد

وقتی شما نماز شب میخوانید، گناهایی را که در روز انجام داده اید، آنها را از بین میبرد؛ چه چیزی از این بهتر؟ اینکه اهل معنا و اهل معرفت و اهل سلوک، نماز شب را گنجینه و ذخیره ی تمام نشدنی ای میدانند، به خاطر این است. این حالا جنبه ی اخروی نماز شب است که گناهان را از بین میبرد؛ البته، گناهان آثار دنیوی هم دارند، آثار اخروی هم دارند؛ وقتی گناهان را از بین میبرد، یعنی آثار سوء دنیوی گناهان را هم از بین میبرد. ولی خوب، ناظر به جنبه ی گناه است؛ یعنی جنبه ی امر اخروی، امر مربوط به آخرت. لکن در مورد مسائل دنیا هم همین جور است؛ در روایاتی دارد که موجب گشایش رزق میشود - که این امر دنیوی است - و فواید فراوان دیگری. ● ۱۳۹۷/۱۱/۲۰

خطبه های انقلاب

نگذارید وحدت و برادری خدشه دار شود

دشمن می خواهد میان فرقه های اسلامی نزاع باشد؛ بخصوص بعد از پیروزی انقلاب اسلامی دشمن خواسته است بین ایران انقلابی و اسلامی و بقیه ی ملتها جدایی بیندازد. از خدای خواهند که در دنیای اسلام گفته شود: «این هاشیعه هستند و انقلابیشان انقلاب شیعی است و به ما سنی هاربطی ندارد»! ملت ایران از اول انقلاب گفته است بله، ما شیعه و موالیان اهل بیت پیامبریم؛ اما این انقلاب، یک انقلاب اسلامی بر اساس قرآن، بر اساس توحید، بر اساس اسلام خالص و ناب، بر اساس وحدت و برادری بین همه ی مسلمین است. این را از اول ملت ما گفتند و امام نیز این را فریاد کشید و بیان کرد. نگذارید این وحدت خدشه دار بشود. سایر ملت های مسلمان در کشورهای دیگر نگذارند که نویسندگان و قلم به دستهای مزدور، علیه ملت ایران و انقلاب اسلامی و جمهوری اسلامی مطلب بنویسند و تهمت و افتراء پخش کنند. ● ۱۳۷۰/۷/۵

همه مردم نیازمند تربیت و ترکیه هستند

این جوانها نفوسشان مستعد است از برای گرفتن هر چیزی که وارد بشود در نفوس، نفوس جوانها یک آینه صیقلی است که باز از آن فطرت خودش جدا نشده است. و این آینه همه چیز در آن نقش می شود ببندد. چنانچه معلّم، یک معلّمی باشد که دعوت به نور بکند، دعوت به صلاح بکند، دعوت به اسلام بکند، دعوت به اخلاق صالحه بکند، دعوت به ارزشهای انسانی بکند، آن ارزشهایی که عندالله ارزش است، اگر معلّم این کار را بکند، همان طوری که انبیا مردم را از ظلمات به نور می کشانند، این معلّم هم این بچه ها را از ظلمات به نور وارد می کند. و همین شغلی است که شغل انبیاست... جمهوری اسلامی محتاج به تربیت و ترکیه است. تمام قشرهای ملت ما و همه ملتها احتیاج به تربیت و ترکیه دارند، احتیاج به تعلیماتی که از ناحیه انبیا آمده است دارند. ● ۱۳۵۹/۹/۱۸

تبادل فرهنگی، زبده گزینی است

تهاجم فرهنگی غیر از تبادل فرهنگی است؛ غیر از گرفتن برجستگیها و زبده گزینی از فرهنگهای دیگر است؛ این، چیزی است مباح، بلکه واجب. اسلام به ما دستور می دهد، عقل هم به طور مستقل از ما می خواهد که هر چیز خوب، زیبا و با ارزشی را که در هر کجا می بینیم، آن را فرا بگیریم و از آن استفاده کنیم. این جملات معروف متداول در زبانهای مردم ما که «اطلبوا العلم ولو بالصدین» یا «انظروا لى ما قال ولا تنظروا لى من قال»؛ نگاه نکن حرف خوب، سخن حکمت آمیز، دانش و معرفت را چه کسی دارد می گوید، اگر سخن خوب است، آن را فرا بگیر، این گرفتن، گرفتن فرهنگی است و اخذ فرهنگی، تبادل فرهنگی و زبده گزینی فرهنگی، یک چیز لازم است و این، غیر از تهاجم فرهنگی است. ● ۱۳۸۳/۲/۲۸

عکس نوشت

حضور حضرت آیت الله خامنه ای در مرقد مطهر حضرت عبدالعظیم حسنی (ع) ● ۱۳۷۳/۸/۵

حضرت عبدالعظیم حسنی (ع)؛ امامزاده ای عالی مقام

در فضیلت ایشان [حضرت عبدالعظیم حسنی (ع)] روایات معروفی وارد شده است. حضرت هادی به یکی از اهالی ری که از زیارت امام حسین می آمد فرمودند: اگر می رفتی عبدالعظیم را زیارت می کردی ثوابی که از زیارت امام حسین (ع) به تو داده اند همین را به تو می دادند. ما در جوار جناب عبدالعظیم زندگی می کنیم، شوق کربلا هم داریم، اما کمتر توفیق پیدا می کنیم به زیارت این بزرگوار برویم. آنچه درباره ای ایشان نوشته و منتشر می شود باید در جهت ترسیم شخصیت والای این مرد بزرگ متمرکز شود. ایشان هم امامزاده ای عالی مقام است و هم محدث و راوی است، ایشان با چهار واسطه به امام حسن مجتبی (ع) می رسند و نسبشان هم نسب خوبی است. ● ۱۳۸۲/۳/۵

خانواده ایرانی

پایین بودن فرزندآوری، خطر بزرگی است

مسئله ای دیگری که در مورد خانواده اولویت دارد، مسئله ای فرزندآوری است و خیلی مسئله ای مهمی است. چند سال ما این مسئله را مطرح کردیم و گفتیم؛ خوب یک عده از دخترخانم های خوب، خانمهای جوان قبول کردند و عمل کردند لکن در محیط عمومی جامعه اثری از این قضیه نیست. الان آمار فرزندآوری ما به قدر جانشینی هم نیست، یعنی کمتر از جانشینی است، الان این جوری است. این معنایش این است که ما تاسی سال دیگر یک جامعه ای پیرداشته باشیم. خطر بزرگی است، این از همه ای خطرات بزرگتر است. این خیلی مهم است. این احتیاج به تلاش و کار دارد. مسلماً راه هایی هم وجود دارد برای اینکه بشود این را درست کرد؛ باید بنشینید این راه ها را پیدا کنید. ● ۱۳۹۸/۵/۲۴

حزب الله این است

با آشنایی با تاریخ از آن درس بیاموزیم

من واقعاً به شما برادران و خواهران عزیز توصیه می کنم که با تاریخ آشنا شوید. تاریخ درس است؛ از تاریخ بسیار درسها میشود آموخت و بسیار تجربه ها میشود به دست آورد. عده ای سعی می کنند حوادث روزگار ما را یک حوادث استثنایی - که به هیچ وجه از تاریخ قابل استفاده نیست - وانمود کنند. این غلط است - رنگهای زندگی عوض میشود، روشهای زندگی عوض میشود؛ اما پایه های اصلی زندگی بشر و جبهه بندیهای اصلی بشر، تغییری پیدا نمی کند. ● ۱۳۷۹/۲/۱

احکام

سلام کردن به همه در مجالس

سؤال: اگر در مجلسی مانند مسجد یا حسینیه وارد شویم که همه مشغول قرائت قرآن یا نماز و مانند آن هستند، آیا سلام کردن به آنان، مستحب است؟

جواب: در هر حال سلام کردن به خودی خود مستحب است (و در مورد سؤال پاسخ یک نفر کفایت می کند)؛ ولی سلام کردن بر کسی که در حال نماز است، مکروه می باشد.